

ILIE ȘI JERTFA DE MÂNCARE

...Aleluia!... „Doamne, eu primesc.” Ce primesc?
Fiecare făgăduință pe care a dat-o El, este a mea. Acum, înainte ca să ne așezăm, să ne plecăm capetele pentru un moment, ca să ne rugăm și pentru aceste batiste de aici.

Domnul nostru, în seara aceasta îți suntem recunoscători pentru cântările Sionului, pentru Evanghelia de modă veche care ne curăță inimile de rău și îți mulțumim pentru scumpele făgăduințe din Biblia noastră, pe care le primim prin credință.

În timpul lui Pavel erau mulți oameni bolnavi, iar ei au adus batiste și șorțuri pe care le-au pus pe trupul lui și apoi le-au dus la cei bolnavi și suferinzi; și Scriptura ne spune că duhurile necurate au ieșit din oameni și neputințele i-au părăsit din pricina credinței lor în Domnul Isus. (Fapte 19.11-12).

Dumnezeule, Pavel a plecat în Prezența Ta de aproape două mii de ani. Multe generații au trecut, dar Tu ești Dumnezeu în fiecare generație.

În seara aceasta oamenii au crezut în Tine și noi îți încredințăm Ție aceste batiste și pachetele crezând din toată inima că Tu vei răspunde rugăciunilor noastre și ei vor fi vindecați. Îndură-Te, Doamne, fiindcă Ți le încredințăm spre slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus, Fiul Său. Amin.

Vă puteți așeza.

Cei care au pus aici
sus aceste batiste, le pot lua imediat după încheierea serviciului.

În seara aceasta sunt
bucuros. Astăzi am trecut munții imediat ce am terminat cu interviurile pe care
a trebuit să le dau, apoi m-am dus să mă rog. Dar de fiecare dată când ajung în
acest deșert, mă face să-mi doresc tot mai mult să mă întorc aici.

În seara aceasta mă
bucur de un lucru, de soția mea; de cât timp suntem împreună și ea a văzut
manifestându-se vedeniile lui Dumnezeu. Ea a fost acolo, în Jeffersonville, în
ziua când Îngerul Domnului Și-a făcut apariția la râu. Era în anul 1933. Ea a
auzit Glasul, dar nu a văzut Lumina. Chiar și fotografi ziarelor au văzut
Lumina, dar ea era doar o copilă de doisprezece ani și a văzut cum mulți oameni
au leșinat. Lumina a stat acolo cam un minut, apoi S-a dus din nou în cer. Ziarele
timpului au scris un articol: „O lumină mistică s-a arătat peste un predicator
local baptist în timp ce boteza.” Acest lucru a mers până în presa Canadiană.

Cam cu trei sau patru
ani în urmă, când am mai fost în Phoenix, fratele Jack Moore care era cu mine,
a chemat-o pe soția mea să vină pe platformă. Ea este foarte timidă și simțea
că-i vine să leșine. A venit după ce am ajuns eu pe platformă și ungerea era
acolo pentru serviciul de vindecare. Ea a spus că a fost pentru prima dată
într-o Prezență ca aceea, iar în penultima seară L-a văzut pe platformă. Când
ne-am întâlnit afară, avea lacrimi în ochi și mi-a spus: „Billy, L-am văzut pentru
prima dată în viața mea. Te-ai rugat pentru o femeie și L-am văzut venind drept
în fața ei și a stat acolo câteva momente, apoi s-a dus unde erai tu. Și
imediat ce te-ai oprit din vorbit, a plecat.”

Eu sunt bucuros
pentru că S-a arătat înaintea ochilor ei. Vedeți, ea a trebuit să treacă prin
multe cu mine, de aceea mă bucur pentru ea.

Mâine seară va fi

serviciu de vindecare. Billy, Leo, Gene și ceilalți vor fi aici să împartă numere de rugăciune. Atunci vom aduce oamenii pe platformă și ne vom ruga pentru ei.

Eu trebuie să țin

adunările americane în felul în care au fost învățați oamenii, cu punerea mâinilor, dar aceasta este o tradiție evreiască; nu este pentru neamuri, dar neamurile

au preluat-o. Neamurile spuneau: „*Nu sunt*

vrednic să intri sub acoperișul meu; spune doar un cuvânt, și slujitorul meu va trăi.” (Mate 8:8) Așa este. Dar evreul spunea: „*Vino și pune mâinile peste fiica mea, și ea va trăi.*” (Matei 9:18)

Vedeți, acesta era obiceiul lor și nu era pentru neamuri.

Seară după seară,

ceas după ceas Duhul Sfânt vine prin clădire și descoperă tainele inimilor. Voi ați văzut aceasta tot timpul, ca să vă facă de cunoscut că Prezența Domnului este aici. Dacă acceptați aceasta, veți fi vindecați chiar atunci fiindcă orice vindecare care poate fi făcută pentru voi este deja făcută; a fost terminată în urmă cu o mie nouă sute de ani. Toată salvarea pe care o poți primi a fost deja plătită; este a voastră, doar primiți-o. El a adevărit salvarea voastră cu mai mult de o mie nouă sute de ani în urmă.

M-ați auzit spunând

în adunări: „El va face aceasta ca să crezi”? Vedeți, semnele și minunile nu sunt pentru vindecare sau salvare, ci pentru ca oamenii să realizeze și să înțeleagă că Prezența lui Dumnezeu este aici. Deci, cum va fi este mai mult decât o minune. Acum începem să vedem simplu minuni.

Vedeți, când vine la

o persoană, mai mulți s-au ridicat de pe tărgi și cărucioare. Dar aceasta nu este exact o minune. Nu. Vedeți, chiar știința creștină are aceasta. Poate fi o

stare mintală care ar putea schimba felul tău de gândire, dar eu nu cred că este aceasta ci cred că este o credință.

Eram în Alsace

Lorraine, Franța, în Paris, și m-am dus într-un loc unde era îngropată o femeie. Oamenii nenorociți și bolnavi frecau piatra de pe mormântul acelei femei, apoi își puneau cârjele jos și plecau sănătoși; vedeți, pentru că au frecat piatra de pe femeia aceea moartă. Dar ea este moartă, nu are cum să mijlocească. Este un singur Mijlocitor între Dumnezeu și om și acesta este Isus Hristos. (1Timotei 2.5)

Eu mă trag dintr-o

familie de catolici și știu că ei cred că oamenii care mor, duhurile lor mijlocesc pentru ei. Pentru mine acesta este spiritism. Nu vreau să vă rănesc, dar trebuie să fiu sincer. Oricine mijlocește prin intermediul unui mort, este spiritist.

În Mexic m-au

întrebat: „Cum este cu Isus?”

„El nu este mort”, am răspuns eu. „A înviat și este viu în vecii vecilor.” Vedeți, El nu este mort, ci este viu. Despre restul care au trecut, Scriptura spune că nu pot veni aici; iar cei care sunt aici nu pot să meargă acolo. Niciun om n-a trecut acolo. Așa a spus Isus.

Dar găsim că aceste

lucruri operează. Astfel, în fiecare seară, Duhul Sfânt încearcă să vă aducă în Prezența Ființei Lui de aici, nu în prezența unui om. Un om poate doar să se smerească, iar printr-un dar poate fi pe Tărâmul Duhului, pe care îl deschide Dumnezeu pentru tine. Dar nu vor lucra dacă nu crezi și nu accepți. Dacă voi ați sta acolo și niciunul nu ați crede, nu va lucra.

Când s-a dus la ai
Săi, în ținutul Său, Isus n-a putut face
multe lucrări mari din cauza necredinței lor. (Matei 13.58). Și dacă nu le-a
putut face atunci, nu le poate face nici acum, tot din cauza necredinței.
Vedeți, este credința voastră.

Deci, este nevoie ca
voi și eu împreună cu Duhul Sfânt să facem să se întâmple aceste lucruri, ca să
mă bucur și să vă bucurați că Dumnezeu este aici și își ține Cuvântul Său. Dar cum
poate să se îndoiască cineva când Duhul Sfânt vine în adunare împlinind exact
textul care spune ce se va întâmpla în zilele din urmă și deosebește gândurile
inimii în adunare?

Vedeți, acolo este
mai mult decât o minune, mai mult decât vindecarea unui șchiop care nu poate
umbla, fiindcă este imposibil să se întâmple fără o putere divină. Trebuie să
fie o putere spirituală care să facă aceasta.

Deci este exact ceea
ce a făgăduit Biblia și ceea ce credem. Este o minune mai mare decât strigarea
sau vorbirea în limbi. Noi suntem la
ultima minune. În felul acesta a fost prezis de Biblie.

Deci, astăzi nu
trebuie să așteptați până mâine ca să ajungeți în rând să se pună mâinile peste
voi. Punerea mâinilor peste voi nu poate face mai mult decât deosebirea gândurilor
inimii. Tu poți
să accepți să te ții de aceasta, este a ta. Acum, credeți din toată inima.

Scriptura mai spune:

*„Mergeți în toată lumea și propovăduiți
Evangelia la orice făptură....Aceste*

semne îi vor însoți pe cei ce cred..." (Marcu 16.15,17) Iar la sfârșit El a spus: „Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.” (v.18) Acesta-i adevărul. Acestea îi vor urma pe credincioși.

Noi suntem

credincioși, deci în felul acesta am avut punerea mâinilor seară de seară, iar Dumnezeu a făcut lucruri mari. Am avut minuni mari în rugăciunea peste batiste. Am avut minuni mari cu deosebirea gândurilor inimii. Vedeți, toate acestea lucrează spre slava lui Dumnezeu. Nu este pentru un om, nu este pentru biserică, ci este pentru slava lui Dumnezeu.

Acum am vrea să

deschidem Cuvântul... Noi am putea da paginile, dar Dumnezeu trebuie să deschidă

Cuvântul fiindcă Scriptura nu este o interpretare personală, ci Interpretul este chiar Duhul Sfânt care a scris-o.

Să ne plecăm capetele

în rugăciune.

Câți din voi vreți să

fiți amintiți în rugăciune? Să ridice mâna oriunde ar fi. Dumnezeu privește. O, Dumnezeule, uită-te! Noi toți avem nevoie, nu-i așa? Și eu am nevoie, prieteni, și am ridicat mâinile.

Tată ceresc, venim în

mărețta Ta prezență smeriți, în liniște și plini de respect știind că Tu ești aici, fiindcă înainte de a pleca ai promis că *„Oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor.”* *„Și orice lucru veți cere, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”* (Matei 18.20; Marcu 11.24)

Doamne, pentru a aduce fĂgĂduința Ta la aceasta, prețul SĂngelui TĂu, cer ca orice persoană care a ridicat mĂinile Ăn seara asta - și Tu le cunoști inimile - sĂ primeascĂ ceea ce au cerut. ĂndurĂ-Te, Doamne.

Noi suntem un popor nevoiaș, umblĂm Ăn lumea ĂntunecatĂ și ne confruntĂm cu marele TĂu vrĂjmaș, pe care nu l-am putea birui dacĂ nu ar fi Duhul TĂu cel SfĂnt. De aceea, ne Ăncredem Ăn Tine și pĂșim cu credința cĂ El va merge Ănaintea noastrĂ și va curĂța calea. Sunt atĂt de multe piedici puse pe cale pentru picioarele noastre istovite, dar noi ĂncercĂm sĂ urmĂm urmele SĂngelui TĂu, a Celui care a biruit moartea, iadul și mormĂntul.

Doamne, cĂlĂuzește-ne Ăn seara aceasta, prin Duhul SfĂnt, la cuvintele care trebuie spuse, apoi cĂlĂuzește cuvintele spuse spre inimile care au nevoie de ele, astfel ca la sfĂrșitul adunĂrii sĂ putem spune ca cei care au venit pe drumul Emausului: *„Nu ne ardea inimile Ăn noi Ăn timp ce ne vorbea pe cale?”* (Luca 24.32) AscultĂ-ne, pentru cĂ Ăți cerem aceasta Ăn Numele lui Isus și de dragul Lui. Amin.

Cei care vĂ notați, deschideți ĂmpreunĂ cu mine la 1 ĂmpĂrați. Aș vrea sĂ citesc o bucatĂ din capitolul 17. Am sĂ Ăncep sĂ citesc din **1 ĂmpĂrați 17.14-16:**

„CĂci aș vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „FĂina din oalĂ nu va scĂdea, și untdelemnul din ulcior nu se va Ămputina pĂnĂ Ăn ziua cĂnd va da Domnul ploaie pe fața pĂmĂntului.”

Ea s-a dus și a făcut după cuvântul lui Ilie. Și multă vreme a avut ce să mănânce, ea și familia ei și Ilie.

Făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împutinat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.”

Trebuie să se fi crăpat de ziua când s-a trezit ea. Când și-a întors capul istovit pe pernă, a auzit un geamăt. Ea nu putea să doarmă toată noaptea fiindcă era frământată de această tragedie. Băiatul ei se trezise și el, și pot să-i aud glasul zicând: „Mama, nu te uiți în cămară să vezi dacă n-a mai rămas vreo bucată de pâine? Mi-e foame și nu pot să dorm.”

Ea s-a uitat în ochisorii lui... Cu obrații osoși și ochii care deveneau galbeni, cu părul lung atârându-i pe cămașa de noapte, l-a cuprins și mângâindu-i obrazul a spus: „Scumpule, încearcă să dormi, și înțelege.”

Trecuseră ani de când nu mai plouase pe pământ. Ea a îngenuncheat pe jos. O văd strigând spre Dumnezeu: „O, Doamne Dumnezeule IeHoVaH, Tu ești Dumnezeul părinților noștri. Tu ai hrănit poporul Tău și le-ai purtat de grijă de-a lungul anilor. Am încercat să trăiesc drept înaintea Ta și iată, am ajuns să văd copilașul meu plângând de foame și nu am nimic să-i dau. Timp de multe săptămâni ne-am luat o măsură de făină odată la trei sau patru zile, dar acum nu mai este nimic, doar o mână de făină și o lingură de ulei, și încerc să rezist până se face ziuă ca să nu murim până diseară. Ce am făcut, o, Dumnezeule? Roaba ta a trăit credincioasă. Bărbatul mi-a murit în bătălie pentru Domnul și sunt văduvă de câțiva ani. Am

Încercat să trăiesc corect și să țin poruncile Tale. Dacă mi-a venit ceasul să plec, nu mă supăr. Dar pentru micuțul meu mi se rupe inima când îl aud cum se roagă de mine să-i dau ceva de mâncare și nu am nimic.”

Când a terminat rugăciunea, s-a ridicat, s-a dus la fereastră și s-a uitat afară. Se crăpa de ziuă. O, era atât de fierbinte! Vântul fierbinte al judecății sufla peste o națiune care Îl uitase pe Dumnezeu. Aceasta se întâmpla în timpul domniei lui Ahab, cel mai rău și mai crud împărat. El s-a căsătorit cu o păcătoasă, cu Izabela, care era o idolatrică. Și o căsătorie amestecată ca aceea nu poate avea succes; ori femeia va urma calea bărbatului, ori bărbatul va lua calea femeii.

Era o femeie atrăgătoare și Ahab, un credincios căldicel care a preluat din ideile ei, a spus: „O, religia nu este nimic pentru mine! Eu sunt împărat.” Apoi, au dărâmat altarele lui Dumnezeu și au pus în loc altarele lui Baal și au strigat atât de mult împotriva adevăratei religii încât predicatorii au cedat sub constrângere.

Odată am făcut o remarcă și un grup cu care m-am întâlnit a spus: „Frate Branham, adunarea noastră ne presează.” Aceasta este, adunarea va alunga predicatorul dacă nu le este pe plac. Predicatorii au căzut sub impactul împăratului fiindcă era permis păcatul. Nu mai era limită. Este un tablou foarte bun pentru timpul acesta, fiindcă națiunea a sprijinit aceste lucruri.

Oamenii au vrut să fie populari. Ei ziceau: „Cât timp națiunea zice așa, este în ordine. Tot așa zic și astăzi: „Cât timp națiunea spune că este în ordine să vindem bere, este în ordine să o bem. Dacă națiunea permite femeilor să umble pe jumătate dezbrăcate pe stradă și legea nu le sancționează, este în ordine s-o facem.” Aceasta poate fi în ordine pentru națiune, dar în marile Cărți ale lui Dumnezeu tu ești răspunzător pentru aceasta și va trebui să răspunzi înaintea lui Dumnezeu.

Națiunea prospera și credea că prosperitatea era un semn de la Dumnezeu că era cu ei. Este un vechi proverb care Îl dezonorează pe Dumnezeu și care spune: „Dumnezeu îi ajută pe cei care se ajută pe ei înșiși.” Aceasta este dezonorant. Dumnezeu îi ajută pe cei ce nu se pot ajuta. El este Dumnezeul celor care au nevoie de milă. El este un Dumnezeu îndurător. Dacă acel proverb ar fi adevărat, atunci dacă tu te poți ajuta singur, înseamnă că nu mai ai nevoie de ajutorul Lui. Dar El îi ajută pe cei care nu se pot ajuta.

Națiunea a crezut că atâta timp cât mâncau bine și erau bine îmbrăcați, totul era în ordine. Dar acolo era unul care era încă de modă veche care credea că era un Dumnezeu de modă veche și credea că era un Dumnezeu care își ținea Cuvântul; credea că Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov era sfânt și cerea o predare completă sfințeniei Lui.

Dar Izabela și echipa ei modernă îl ura. El era păstorul lor, dar ei nu credeau, de aceea a trebuit să se ascundă. Și Dumnezeu l-a trimis sus în munți și i-a dat un mesaj zicând: *„Coboară-te și spune-i acelui împărat rău: „Așa vorbește Domnul: nu va ploua și nici rouă nu va fi până nu o vei chema tu.”* (1Împ.17.1) El a pus în gura lui Ilie să cheme ploaia când era timpul. Dar avea și cheile cerului; putea să-l închidă sau să-l deschidă. Și a spus. „Du-te în pustiu din acest haos. Leși dintre ei. Tu le-ai predicat, dar ei nu te-au ascultat și au continuat să facă ce este rău. Du-te în pustiu și așază-te lângă izvorul Cherit, pentru că Eu deja am poruncit corbilor să-ți poarte de grijă. Dacă oamenii nu vor, Dumnezeu are corbi care s-o facă.” (1Împ.17.2-4)

Ioan spunea: *„Dumnezeu este în stare ca din aceste pietre să ridice copii ai lui Avraam.”* (Matei 3.9), iar Isus a spus: *„Dacă ei vor tăcea, pietrele vor striga.”* (Luca 19.40) Dumnezeu poate face ce vrea. El a spus: *„Am poruncit corbilor și ei te vor hrăni.”* Și i-au adus carne și

pâine. (1Împ.17.4-6)

Odată, cineva mi-a spus: „De unde au luat-o, frate Branham?”

„Nu știu,” am spus eu. „Tot ce știu este că i-au adus. Au luat-o din același loc din care Isus a luat cele cinci pâini și doi pești și a hrănit cinci mii cu ele. A venit din aceeași mână creativă a Dumnezeului celui Atotputernic.” (Matei 14.15-21)

Ei i-au adus pește și pâine și le-au dat lui Ilie, iar el a mâncat și a băut din izvor. **Dumnezeu își odihnea profetul.**

O, sunt atât de bucuros că Dumnezeu are o cale de scăpare! Ei ziceau: „Acel bătrân profet, întotdeauna ne ia bucuria din petrecerile noastre spunând că este păcat.” Dar el a urmat porunca lui Dumnezeu, s-a dus sus în munți și s-a așezat pe înălțime, în cel mai uscat loc din țară. Dar Dumnezeu a ținut izvorul curgând, iar ei erau acolo jos uscându-li-se limba după apă.

Să știți că Dumnezeu are un fel de a răspunde rugăciunii. Această femeie a trăit credincioasă și nu s-a mai recăsătorit. A rămas singură ca să-l întâlnească pe soțul ei în slavă. Era o femeie onestă.

În curs de câteva săptămâni butoiul s-a golit tot mai mult și mai mult și ea continua să se roage, dar se părea că nu mai este nicio

nădejde de nicăieri.

Să știți că de aici am putea învăța o lecție. Dacă te-ai rugat și ai împlinit toate cerințele pe care ți le-a cerut Dumnezeu și totuși El nu spune nimic, credința nu slăbește ci stă liniștită și gândește pozitiv. Credința are ancora veșnică în Stânca veacurilor și nu se mișcă.

Acel flăcău numit credință... eu de multe ori am spus că credința are păr pe piept; când vorbește el, totul trebuie să tacă. Când credința spune: „Taci!”, totul se oprește fiindcă El este Șeful.

Astfel, această femeie a împlinit toate cerințele. A trăit curat, decent și onorabil, dar se părea că Dumnezeu tăcea. Dumnezeu face uneori aceasta ca să te încerce, să vadă ce fel de reacție vei avea. Să nu uitați!

Dacă ajungi pe platformă și se face rugăciune pentru tine și se pun mâinile peste tine și se pare că nu se întâmplă nimic, aceasta nu oprește credința niciun pic. Tu ai împlinit poruncile lui Dumnezeu. Dacă nu faci aceasta, inima te osândește și noi știm că dacă ne osândește inima, nu mai este nevoie să vii pe platformă, nu mai trebuie să-i ceri nimic lui Dumnezeu, fiindcă nu ai credință să primești. Dar când ai împlinit toate poruncile pe care le cere Dumnezeu, credința pășește în față și spune: „Dumnezeu este Dumnezeu. Am împlinit poruncile Lui.”

Scriptura spune că „*cei ce așteaptă pe Domnul își vor reînnoi puterea și vor avea aripi ca vulturii; vor alerga și nu vor osteni, vor umbla și nu se vor prăbuși.*” (Isaia 40.31)

Așa cum spune și
cântarea:

Învăță-mă, Doamne,
învăță-mă cum să aștept.

Spală-mi sufletul în
Sângele Calvarului.

Arde tot ce este
necurat.

Acum, Doamne, cu mâinile
goale de crucea Ta mă prind.

Tu ai promis, Doamne.

Aceasta este condiția
și motivul pentru care oamenii spun că mă izolez. Dar înainte ca să urci la
acest amvon trebuie să intri în această stare, acolo în pustiu, fiindcă Satan
încearcă să te supere cu ceva, dar tu trebuie să te ții de cruce. Nu
folosindu-te de abilitățile tale, de gândirea ta, ci deschide-te și lasă Duhul
Sfânt să vorbească. În starea aceasta vrea Dumnezeu biserica. Intrați în această
stare!

Dumnezeu te încearcă.

*„Orice fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie mai întâi încercat,
pedepsit, să vadă dacă poate suporta pedeapsa.” (Evrei 12.6-11)*

Dacă pășești în față

și spui: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu care a murit pentru păcatele mele și a înviat a treia zi. El a fost rănit pentru fărădelegile mele și a fost pedepsit pentru nelegiuirile mele. Pedepsa care îmi dă pacea a căzut peste El și prin rănile Lui sunt vindecat.” Când mărturisești așa, toate păcatele tale, nelegiuirile, abilitățile și tot ce ai tu le pui la altar.

Atunci Satan te va lovi de câte ori va putea. Dar dacă te întorci de la aceasta și spui: „Păi, poate nu am fost salvat.” „Poate nu am fost vindecat.” Atunci Biblia spune că ești un copil nelegitim și nu un copil al lui Dumnezeu. (Evrei 12.8)

Dumnezeu încearcă

fiecare fiu al lui Avraam, cum a făcut cu Avraam, pentru că noi suntem sămânța lui Avraam. Fiind morți în Hristos, noi suntem sămânța lui Avraam și moștenitori prin făgăduință. Sămânța lui Avraam, acesta era spiritul pe care îl avea Avraam. El avea făgăduința și dacă părintele nostru s-a încrezut în Dumnezeu și în făgăduința lui Dumnezeu, în ceva imposibil, și a ținut de ea timp de douăzeci și cinci de ani, întărindu-se tot mai mult, atunci sămânța lui este exact ca și tatăl ei. Indiferent ce se întâmplă și pentru ce ne rugăm este totul stabilit. Când dăm la o parte totul din cale și împlinim toate poruncile, cereți lui Dumnezeu și stați pe aceasta știind că veți primi.

Dumnezeu l-a încercat

în felul acesta pe Iov. Când Iov a cerut îndurare pentru copiii lui, singurul lucru pe care-l avea era o jertfă, dar aceasta era tot ce cerea Dumnezeu. Dumnezeu nu cere educație și o grămadă de nonsensuri. El cere o inimă predată voi

Sale. El nu cere să te îmbraci într-un anumit fel sau să ai anumite lucruri sau anumite diplome. El cere un duh blând și zdrobit și o inimă care dorește să-L primească. El l-a încercat pe Iov să vadă ce fel de reacție va avea. I-a luat oile, vitele și cămilele și i-a luat și copiii: „Acum să vadă ce va spune Iov.”

Și Iov a spus: „*Domnul a dat și Domnul a*

luat - binecuvântat fie Numele Domnului.” (Iov 1.21) Și El i-a spus lui

Satan ce a găsit în Iov: „*Nu este altul ca el pe pământ.*” (Iov 1.8)

Apoi tunetele au

început să răznească, fulgerele să lumineze. Duhul a venit peste profet și a strigat: „Știu că Răscumpărătorul meu

*trăiește și **se va ridica în zilele din***

***urmă pe pământ.** Chiar dacă viermii vor mânca acest trup, totuși în trup Îl voi vedea pe Dumnezeu, ochii mei și nu ai altuia Îl vor vedea.” (Iov 19.25-27).*

El a încercat poporul

evreu să vadă ce fel de reacție va avea. Ei au mărturisit printre păgâni că este un Dumnezeu viu, că este un Dumnezeu IahVeh care este Dumnezeului cerului

și al pământului și care ține fiecare suflet în mâna Lui. Deci Dumnezeu i-a lăsat în încercare. Ei împliniseră toate cerințele și când s-au rugat totul s-a dat la o parte din calea lor.

Tinerii evrei n-au

vrut să-și plece genunchii înaintea chipului împăratului, iar acesta a înfierbântat cuptorul de șapte ori mai tare. Fără îndoială că Satan le spunea că acesta este sfârșitul lor. Îmi place cum au vorbit ei: „Dumnezeul

nostru este în stare să ne scape de cuptorul de foc; dar chiar dacă nu ne va scăpa, noi tot nu vom încălca poruncile Lui. Noi vom sta credincioși. Fie ca vestea despre credința noastră să sune în anii care vor veni, că am stat credincioși pe făgăduința lui Dumnezeu.”

(Daniel 3.17-18).

„Dumnezeul meu este

în stare să mă vindece de boala aceasta.” Sau: „Dumnezeul meu este în stare să mă ia din acest scaun cu roțile, pentru că L-am acceptat ca Vindecătorul meu. Mi-am mărturisit păcatele (necredința mea) și am mărturisit că cred că El este Vindecătorul meu. Dacă astăzi nu voi fi bine, voi fi mâine. Dacă nu sunt bine nici mâine, voi fi anul următor. Domnul a dat, Domnul a luat, binecuvântat să fie Numele Domnului.”

Și, uitați-vă. Când au pășit în cuptorul încins, în încercare, ca să fie testați, ei au rămas credincioși până la sfârșit. Dar Dumnezeu a fost acolo într-un moment și i-a eliberat. Ei știau că s-au rugat înaintea Lui și păcatele lor au fost mărturisite, știau că au împlinit tot ce s-a cerut și totuși se părea că Dumnezeu tace.

El tace doar ca să vă încerce, să vadă cine sunteți cu adevărat, ce este în voi, dacă ceea ce iese pe buzele voastre este și în inima voastră. Da, noi putem spune ceva cu buzele, dar inima noastră spune același lucru?

Și acea femeie știa că a împlinit toate aceste cerințe și totuși Dumnezeu tăcea. Părea că nu-i pasă de ea, dacă va trăi sau va muri. Dar în tot acest timp Dumnezeu lucra. Ea nu știa lucrul aceasta, dar Dumnezeu i-a spus lui Ilie.

El și-a întins mâna și izvorul s-a oprit să mai curgă. Și Ilie a întrebat: „Doamne, de ce s-a oprit?” Și El a spus: „*Am poruncit unei văduve să te hrănească.*” El îi poruncise deja, dar ea nu știa. (1Împ.17.9)

Poate ți-a poruncit o mărturie a vindecării tale și tu nu știi aceasta, dar ai răbdare.

Când ești sigur că ai împlinit tot ce s-a cerut, când știi că ai făcut tot ce ai știut și te-ai pus la dispoziția lui Dumnezeu, mai rămâne un singur lucru: să te ții de făgăduința Lui. Stai acolo! Dumnezeu a promis că va răspunde și o va face. Tu nu știi ce a poruncit El, ce înger, sau ce să faci. Ar putea fi în această noapte, înainte ca să înceapă serviciul de vindecare de mâine. Dumnezeu ți-a văzut starea de astăzi; ți-a auzit rugăciunea.

Mi-a părut rău pentru acești oameni surdo-muți. Aș vrea să îmi pun mâinile peste ei și să mă rog pentru ei. M-am oprit seara trecută, fiindcă am spus că nu este corect pentru restul care au rămas. Dar cum pot să știu dacă undeva în liniște, acești oameni nu au împlinit cerințele lui Dumnezeu care le cunoaște inima, și sunt gata, și dacă în seara aceasta nu este aici un Înger ca să-i elibereze de suferința lor? Cum știu? Poate că Dumnezeu a poruncit eliberarea lor în seara aceasta. Chiar dacă mă voi ruga pentru bolnavi sau nu, ei vor primi pentru că Dumnezeu a cerut-o. Fiți siguri de Dumnezeu și apoi stați tare! Împliniți cerințele Lui! Dumnezeu știe cum să facă lucrurile să meargă bine; știe să le facă în cel mai bun fel.

Este ciudat faptul că Dumnezeu a trimis profetul Său în casa unei văduve. Ce loc! Dar trebuie că era o femeie plină de virtuți, altfel nu și-ar fi trimis profetul acolo. Trebuia să fie cineva vrednic ca să-l primească pe un om ca Ilie.

Vă amintiți că Îngerul Gavril a venit în casa lui Zaharia, care era sincer și credincios așteptând ca Dumnezeu să-i dea un copil. Dumnezeu a trimis un Înger și la fecioara Maria, care a trăit curată și pură și care aștepta o făgăduință a lui Dumnezeu.

Când alergi ca și lumea și cochetezi cu lumea, apoi aștepti să vezi îngeri și să se facă minuni, așa ceva nu este în Programul lui Dumnezeu. Tu trebuie să trăiești corect. Curăță-ți casa, curăță-te de toate obiceiurile tale, curăță toate lucrurile lumii; scapă de jocurile de cărți și asocierile lumești, pregătește-te și atunci Îngerul lui Dumnezeu poate vorbi și să spună: „Nu te teme! Eu sunt!” Atunci se întâmplă lucruri.

Femeia aceea stătea jos și se ruga, fără să știe că profetul venea jos de pe munte. El avusese o

vedenie unde să meargă. Dumnezeu nu-și lasă copiii să orbecăie, El le spune unde se duc. El s-a uitat peste cetate. O, era groaznic! Oamenii mureau de foame și strigau după apă.

Este o reflecție a imoralității; este o reflecție a păcatului. Și națiunea noastră este în aceeași stare. Balanța, chiar legea naturii nu lasă aceasta, când voi risipiți bani pentru un trai destrăbălat și jumătate din populația lumii moare de foame; și ei sunt ființe umane pentru care a murit Hristos.

Acesta-i motivul pentru care am câmpul misiunii pe inimă. Aveți lucrători minunați aici în Phoenix și peste tot în Statele Unite și biserici la fiecare colț. Oameni mari ai lui Dumnezeu conduc servicii de vindecare, oameni ca Oral Roberts și ceilalți. Sunt acolo oameni care mor cu miile în fiecare zi fără să fi auzit de Numele lui Isus. Oameni flămânzi și murdari, în Africa și în India, bieții de ei zac pe străzi și mor, fără să știe ce înseamnă „Dumnezeu” și în timpul acela noi ne certăm pe diferențele dintre crezurile noastre. Aceasta nu-i corect. Eu nu cred, prieteni; dacă este pe inima voastră, să vedeți aceasta.

Acum uitați-vă la această biată femeie, care după ce s-a uitat pe fereastră și a văzut că s-a făcut ziuă, nici nu știa ce o așteaptă. Se gândea că a venit moartea pentru ea și băiatul ei. Haideți să ne uităm câteva minute la ea.

După ce s-a rugat, și-a dat la o parte părul din ochi și a spus: „Micuțule, semeni atât de mult cu sfântul tău tată. Cum s-a încrezut el în Dumnezeu! Cum și-a dat viața pentru cauza Israelului acolo pe câmpul de luptă! Scumpul meu, eu nu știu de ce cel nevinovat suferă împreună cu cel vinovat.”

Și în această națiune

creștinii vor suferi din cauza murdăriilor din politică ce fac ca întreaga națiune să sufere.

Apoi o văd mergând și zicând: „Acum voi face turtă mică. Mi-a mai rămas doar pentru o turtă mică, o vom mânca și apoi vom muri.” S-a dus în cămară, a luat făina din vas... o pot vedea cum zgârie cu degetele ei osoase marginile vasului și scutură să cadă și ultimul fir de făină. Și în final a strâns cât să facă o turtă, apoi s-a dus la vasul cu ulei și a stors și ultima picătură, cam o lingură.

Acum, făina și celelalte lucruri au o însemnătate. Făina îl reprezintă pe Hristos. Hristos era jertfa de făină. Când ei măcinau făina pentru jertfa legănată, pentru Hristos, care era Hristos în jertfa legănată din Vechiul Testament, ei o măcinau cu același fel de piatră, și orice fir de făină trebuia să fie tăiat la fel, fiindcă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. (Levitic 23.12-13; Evrei 13.8)

Vă amintiți când niște învățați nu făceau diferența dintre dovleac și mazăre și au aruncat niște dovleci sălbatici în oală să fiarbă, apoi au strigat: „*Moartea este în oală.*”? Elisei a luat o mână de făină, a aruncat-o în oală și a spus: „*Mâncați.*” Ce a făcut făina? A schimbat moartea în viață, de la o sursă dătătoare de moarte, la o sursă dătătoare de Viață. (2Împ.4.40-41) Același lucru este și în seara aceasta când este moarte în vasul vostru. Hristos a fost aruncat în vasul tău, aducându-te de la moarte la Viață. Hristos face deosebirea. El vine în inima omului și dă o pace care întrece înțelegerea. Și, de asemenea, îți dă Viața veșnică. „*Cine crede în Fiul are viața veșnică și nu va pieri.*” (Ioan 5:24)

Deci ea avea făina,

reprezentându-L pe Hristos: Hristos în Cuvânt. „*La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1;14) Hristos, jertfa de făină.

Apoi s-a dus și a adus untdelemnul. Untdelemnul reprezintă Duhul. Deci ea a pus Cuvântul și Duhul împreună și a început să le amestece. Și trebuie să se întâmple ceva când are loc acest lucru. Fie ca în seara aceasta Cuvântul pe care vi-l propovăduiesc să ajungă în inima voastră, apoi lăsați Duhul Sfânt să ajungă acolo și să Se amestece și să vedeți ce se va întâmpla când se întâlnesc Cuvântul și Duhul.

Isus a spus femeii de la fântână: „*Femeie, îți spun că vine timpul când Dumnezeu cere închinare în Duh și adevăr.*” (Ioan 4.23) Și El este Adevărul.

Ea a amestecat Cuvântul cu Duhul. Mulți oameni au Duhul fără Cuvânt; unii au Cuvântul fără Duh. Dar puneți-le împreună la locul lor corect și se va face turta.

Biata văduvă nu știa ce făcea, dar Dumnezeu i-a spus lui Ilie „I-am poruncit”. Și Ilie venea jos de pe munte să vadă împlinindu-se undeva vedenia lui. Ea plângea amarnic, își ștergea lacrimile cu mânețele ei zdrențuroase și zicea: „O, IaHVeH Dumnezeule, credința mea nu a scăzut și nu va scădea. Toate acestea vor lucra spre binele nostru, pentru că așa am fost învățați.”

Ea a pregătit turta, apoi a spus: „Acum să merg în pădure să aduc niște lemne.” S-a dus la ușă și s-a uitat spre micuțul ei: „O, Doamne, este atât de flămând micuțul meu! Eu

n-am mâncat de două-trei săptămâni, pentru că partea mea i-am lăsat-o lui.”

Aceasta

este iubirea mamei pentru copilul ei. Nimic nu este mai mare decât aceasta

decât dragostea lui Dumnezeu. „O mamă

poate să-și uite copilul, dar Eu nu vă pot uita. Numele voastre sunt săpate în mâinile Mele.” (Isaia 49.15-16). Cum

ar putea să vă uite? „Nu te voi uita și

nu te voi părăsi, ci voi fi cu tine până la sfârșit.”

După ce l-a sărutat pe frunte, a ieșit pe ușă.

Soarele răsărea peste înălțimile Iudeii. Jos pe străzi se auzeau deja oamenii

care înjurau și făceau acele lucruri. Ea s-a dus și a adunat două lemne.

Vedeți, nu un braț de lemne, ci numai două. Ce este asta? Crucea.

Prietenii mei

indieni, sau dacă sunt aici vânători, știu că dacă vreți ca focul să țină

trebuie să puneți în cruce două lemne care se aprind chiar în mijloc, apoi

focul merge spre exterior. În felul acesta durează toată noaptea.

Ce urma să facă ea?

Să aprindă acele două lemne. Cuvântul și Duhul au adus Jertfa pe cruce, gata de

slujbă, gata pentru Viață. Cuvântul și Duhul împreună, aceasta este credința ei

în Cuvântul lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt, conducând-o să aducă o altă jertfă

pe cruce.

Și în timp ce ducea

spre casă cu cele două lemne, a auzit de după gard un glas: „Doamnă”. În

spatele lui era un bătrân, poate cu creștetul pleșuv și cu lațe cărunte

atârând pe gât, cu un băț în mână și cu o piele de oaie sau ceva pe el. El își

zicea: „Doamne, este cineva după gardul acela, o femeie frumoasă și tânără.

(Trebuie să fi fost tânără, deoarece copilul era mic.) Tu mi-ai spus că o văduvă

îmi va da să mănânc. Oare unde este ea? Mă voi duce mai departe.” Duhul l-a

condus pe aici, apoi l-a întors.

O, este atât de minunat! Fiii lui Dumnezeu sunt călăuziți de Dumnezeu. Indiferent cât pare de absurd, ei sunt călăuziți.

El s-a dus pe o stradă, apoi pe alta, apoi sus pe alta și după un timp Duhul i-a zis: „La dreapta este bine.” Și el s-a uitat în jur, așa cum face El aici pe platformă seară de seară. O, Dumnezeu este încă Același! „Uită-te la dreapta, la stânga. Acolo este cineva în nevoi și care se roagă.”

El s-a uitat la dreapta: „la uitate! Acolo este un gard alb și este și un copac bătrân, exact cum am văzut în vedenie.” Ușa s-a deschis și a ieșit o femeie slabă.

Ea s-a dus să culeagă două lemne. Nu putea culege trei, ci doar două ca să facă o cruce. Ea a auzit un glas ciudat de dincolo de gard, zicând: „Femeie, dă-mi să beau niște apă.” S-a întors să vadă cine este. S-a gândit: „Este un om bun la poartă.” S-a uitat la mai atentă și poate și-a șters lacrimile. Era încă devreme.

Să știți că Dumnezeu face lucruri atât de ciudate.

Ea voia să aducă jertfă. Apa era ceva prețios; nu plouase de trei ani și jumătate. „Nu-mi dai să beau...” Poate Dumnezeu i-a spus să zică aceste cuvinte, să o vadă ce va face, să-i testeze reacția. „Îmi dai să beau niște apă din vas?” Ea l-a privit și s-a gândit: „Sună altfel. Este ceva la bătrânul acesta încât mi-e milă de el.”

Și orice credincios în Dumnezeu va împărți acel puțin unul cu altul. Da. Este un lucru la poporul

pentecostal, ei îți dau cămașa de pe ei pentru cauză. Acesta-i adevărul. Acesta este unul dintre cele mai mari lucruri la ei, sunt cei mai darnici din lume, fiindcă ei știu că aceste bunuri pământești nu valorează nimic. Ei își au comorile în cer fiindcă vor merge sus acolo într-o zi.

Și această femeie a

spus: „Îmi voi împărți apa. Vom muri, deci voi sacrifica gura mea de apă și i-o voi da acestui om bun care pare însetat și obosit. Îi voi da.” Și a pornit.

Atunci a auzit glasul

acela zicând din nou: „*și din mâna ta să-mi dai o bucată de pâine.*” Acum este acum! Ultima ei speranță pentru viața copilășului ei. Făină nu mai era, untdelemn nu mai era și atunci s-a gândit: „Am doar puțină făină și doar atât ulei cât s-o stropesc și deja le-am amestecat. (Am Cuvântul și Duhul amestecat acolo. Am crucea peste care să o pun să fac o turtă care dă Viața.)” Aceasta este când Duhul și Cuvântul ajung împreună pe cruce, produc o bucată de Viață pentru tine. Așa este.

„Acum le-am amestecat

și apoi o voi coace și îi voi da să mănânce copilășul meu muribund care a plâns toată noaptea fiindcă n-a mâncat. Trebuie să i-o dau lui. Am s-o sacrific pe a mea și i-o voi da lui. Apoi îl voi lua în brațe și vom muri amândoi.”

Dar Ilie a spus: „*Dar*

dă-mi mai întâi mie să mănânc.” Nu este ciudat ca un om să-i ceară unei văduve ultima bucată din casă, deși avea un copilăș pe moarte? Dumnezeu face lucruri atât de ciudate. El a spus: „*Fă-mi mie mai întâi.*”

Ea s-a gândit: „*Biblia*

spune că dacă am primit străini, ei erau îngeri și noi nu știam.” Atunci și-a zis: „Îi voi face.”

O, și acolo era cea
mai mare mângâiere pe care orice credincios vrea s-o audă: „Căci așa
vorbește Domnul...” Acest Cuvânt îl aștepta ea: „Așa vorbește Domnul: făina din
oală nu va scădea, și untdelemnul din
urcior nu se va împuțina până în ziua când Dumnezeu va da ploaie pe pământ.”

Ce înțelegem de aici?

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu
și neprihănirea Lui, și toate celelalte vi se vor da pe deasupra.” (Matei
6:33)

Tu spui: „Cum știu aceasta,
frate Branham?” Un singur lucru știu, pune-L pe Dumnezeu mai întâi și toate se
mișcă. Jertfa; amestecă Cuvântul și Duhul și pune-te pe tine pe cruce și spune:
„Aici sunt, Doamne.” Pune-L pe Dumnezeu înainte de toate.

„Căci așa vorbește Domnul: oala nu se va usca, și nici ulciorul nu se va
goli până în ziua în care în care Domnul Dumnezeu va da ploaie pe pământ.”
Atunci ea a știut că acela era profetul lui Dumnezeu care îi vorbea. O, cum
trebuie să-i fi sărit inima! A alergat înăuntru și a făcut o turtă mică și i-a
adus-o lui împreună cu apă; a știut că Dumnezeu a venit să o salveze printr-o
mică bucată de pâine.

Voi luați doar acea

mică făgăduință a lui Dumnezeu și puneți lucrurile în ordine, dați-vă la o
parte și veți vedea ce se va întâmpla. Îndepărtați acea necredință din inimă.
Luați acea mică credință pe care o aveți, puneți-o pe cruce și spuneți: „Aceasta-i
tot ce am, Doamne. Ia-o!” și priviți turnura: „Așa vorbește Domnul”. O,
astăzi El este același cum a fost întotdeauna. Aceasta aștepta ea.

Poate acum pare

îngrozitor de întunecat, dar am fost învățat (am predicat seara trecută)

Întotdeauna este întuneric înainte de a se face ziuă. Este ceasul cel mai întunecat din noapte când strălucește steaua dimineții care reflecta venirea soarelui.

În Germania au o pictură pe care o numesc „Norul”. Este o parte din acel mare tablou al crucificării de la Forest Lawn în Los Angeles (tabloul este atât de mare, cât clădirea. Mulți ați văzut-o.) În Germania este numită „Ziua norului”.

Tabloul arată ca niște nori nervoși îmbinându-se unul cu altul și o furtună năprasnică stă să rupă tot. Ghidul ne-a spus: „Apropiați-vă acum de tablou și continuați să-l priviți.” Când te apropii destul de tare, nu mai sunt nori, ci sunt îngerii care bat din aripi și se bucură. Este o binecuvântare ascunsă.

Poate boala ta, poate efortul tău de a veni aici a fost o binecuvântare ascunsă. Îngerii lui Dumnezeu sunt prezenți să-și unească aripile în bucurie fiindcă este scris în Scriptură că: *„Îngerii din ceruri se bucură când un păcătos se pocăiește.”* Gândiți-vă la aceasta, pentru că așa vorbește Domnul: *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”* Harul Lui nu se poate epuiza. El vrea să vă dea tot ce vă dorește inima.

Haideți să ne rugăm.

În timp ce avem capetele plecate, sper că stați într-o stare de rugăciune, cu ochii închiși și cu capul îndreptat spre țărâna din care ați fost luați și în care vă veți întoarce dacă Isus Hristos zăbovește. Este cineva aici care nu este salvat, dar vrea să-și ridice mâinile și să spună: „Frate Branham, îmi ridic mâna pentru că și viața mea a fost mizerabilă și nu sunt salvat. Amintește-mă în rugăciune, frate?”

Este vreo persoană aici, băiat sau fată, bărbat sau femeie care nu este salvat? Nu vă mai întreb. Ridicați doar mâna să mă pot ruga pentru voi.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și pe voi de acolo. Și acolo în spate este cineva. Ridicați mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Asta-i bine.

Este cineva și în mijloc care să ridice mâna și să spună: „Frate Branham, eu nu sunt creștin? Am îndepărtat atât de mult Duhul Sfânt de mine încât nici nu mă mai deranjează. Dar sincer, eu știu că sunt greșit. Știu că nu am fost născut din nou din Duhul Sfânt. Știu că nu sunt potrivit. Nu am mărturisit toate lucrurile. Nu am împlinit toate cerințele lui Dumnezeu?”

Poate ești bolnav. Nu ți se va întâmpla nimic până când nu împlinești cerințele lui Dumnezeu. „Frate Branham, am mărturisit creștinismul mulți ani, dar m-am îndoit de vindecarea divină. M-am întrebat chiar dacă acest Duh Sfânt este adevărat.”

O, frate drag, niciodată nu vei primi nimic de la Dumnezeu în felul acesta. Nu. Tu trebuie să împlinești fiecare cerință, apoi fii sigur că ești în ordine cu Dumnezeu, ia făgăduința Lui și ține-te de ea.

Mai este cineva aici,
dintre tinerii din spate? Dacă nu sunteți creștini, ridicați mâna și spuneți:
„Amintește-mă, frate Branham.” Dumnezeu să te binecuvânteze, ți-am văzut
mâna.

Te văd și pe tine, doamna de acolo. Da, și fetița de acolo. Da, Domnul să vă
binecuvânteze. Asta-i bine.

Acum ne vom ruga. Și
înainte de asta - după ce 20 sau 30 de păcătoși au ridicat mâna - câți dintre
bolnavi ar vrea să ridice mâna și să spună: „Amintește-mă, frate Branham, în
rugăciune ca Dumnezeu să aibă milă de mine și să mă vindece.”? Cred că sunt mai
mult de două sute. În ordine. Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc,
este atât de bine să venim la Tine cu aceste cereri... (pete pe bandă)

Ei și-au ridicat mâna
arătând că Duhul este mai mare decât știința. Tată, Tu ai spus: *„Nimeni nu poate
veni la Mine, decât dacă îl
atrage Tatăl mai întâi. Și toți cei ce vin la Mine vor primi viața veșnică.”*

Acum Doamne, ei sunt
ai Tăi. Dă-le Viața chiar acum cât stau aici. Fie ca ei să aibă viața veșnică și
să-i poți învia în ziua din urmă și să-i prezinți Tatălui, Dumnezeul cerului,
ca nestemate în coroana Bisericii. Dă-le aceasta, Tată.

Mă rog pentru cei ce
sunt bolnavi și suferinzi. Multe din mâinile lor s-au ridicat fiindcă au văzut
acea femeie care cu adevărat avea nevoie de Dumnezeu în acel ceas crucial. Fără
îndoială că aici sunt mulți ca ea care trebuie să moară, dar Dumnezeu a
poruncit deja prorocilor Lui și totul este în ordine, totul va lucra bine. Dacă
ei sunt siguri că totul este în ordine, atunci

sunt siguri de Dumnezeu. Ei sunt siguri că El își ține făgăduința.

Apoi Tată, noi Te rugăm

să te ocupi de ei în seara aceasta ca de copiii Tăi și să-i vindeci de suferințele lor, să le dai putere, har și credință. Fă aceasta, Tată.

Binecuvântează pe

toți predicatorii care sunt aici în seara aceasta, pe scumpii Tăi proroci. Ne rugăm să-i ungi, Doamne, ca ei să fie unii din cei care vor binecuvânta casele acestor oameni ca să fie Pâinea Vieții în casele lor, cât vor trăi. Fie ca ulciorul lor să nu sece și oala să nu se golească.

Fie ca în orice

biserică din această țară să fie pâinea spirituală cu care să se hrănească flămânzii care au nevoie. Îndură-Te Doamne!

Noi Te iubim și știu

că Tu ne-ai iubit mai întâi. Când eram păcătoși, Hristos a murit pentru noi, Cel nevinovat pentru cel vinovat, să fie plătite păcatele noastre, să ne împace din nou cu Dumnezeu, fiindcă eram pierduți și fără Dumnezeu, sau fiul Său din Grădina Eden, din neascultarea părinților noștri care ne-a adus în haosul păcatului.

Isus atât de mult ne-a iubit încât a venit

prin voia lui Dumnezeu și ne-a răscumpărat înapoi la Dumnezeu prin jertfirea Vieții Lui la Calvar. Îți mulțumim, Tată, pentru toată bunătatea Ta.

Noi trăim în umbra

timpului de sfârșit. S-ar putea să nu mai fie un mâine, eu nu știu, Doamne. Aceasta depinde de Tine. Dar cât timp mai este posibil să intre cineva în seara

aceasta, Tată, eu mă rog ca să le dai Duhul Sfânt.

După cum ai spus: „*Așa cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.*” (Luca 17:29-30). În timpul Sodomei erau trei categorii de oameni: păcătoși, căldicei și cei aleși cei chemați afară: Sodomii, Lotii și cei scoși afară din lume ai lui Avraam.

Sodomii au primit doi predicatori cu un mesaj măreț. Și grupul lui Avraam a primit un semn și semnul a fost un Om cu hainele prăfuite care l-a cunoscut pe Avraam, a cunoscut-o pe nevasta lui Sara, a știut care era numele ei și cu spatele înspre cort l-a întrebat: „De ce a râs?”

O, Dumnezeule,
trezește biserica să vadă aceasta! Așa cum spunea și Isus: „*Așa cum era în timpul Sodomei, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.*” **Că același Dumnezeu se va arăta în trup Bisericii Sale și va arăta același semn.**

Dă-ne, Doamne, aceasta astăzi, noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Îl iubesc, Îl iubesc.
Acum slăviți-L încet în Duh

Că-ntâi El m-a iubit

Și-a câștigat
salvarea mea, pe Golgota.

O, după mesaj nu vă

simțiți scuturați de toate? Duhul Sfânt curățește inima voastră de necredință, punându-vă înapoi pe calea lui Dumnezeu. Acum este timpul să-L slăviți. Mesajul este gata, deci haideți să-L slăvim din nou prin acest cântec „Îl iubesc”.

Toți în liniște și încetisor, cu ochii închiși, uitați-vă la El cu ochii spirituali să vedeți ce a făcut pentru acea văduvă. Lui îi sunteți la fel de dragi ca și această văduvă. Și viața voastră v-a păstrat-o. Nu-i așa că-L iubiți?

(Fratele Branham
murmură cântarea împreună cu adunarea.)

Când orga va da tonul pentru cântarea „Marele medic”... Când aud acest cântec mă duce gândul la un lucru. Odată eram în Fort Wayne, Indiana și acolo era o fată care cânta la pian. Ea nu era pentecostală, dar avea un păr lung și frumos și lăsat pe spate. Și urma să mă rog pentru bolnavi. Primul din rând era un băiețel afectat de poliomielită. Am luat băiețelul din brațele surorii lui și am spus: „Cu adevărat Marele Medic este aici și cunoaște tainele tuturor inimilor.” Am întrebat audiența, de câteva mii de oameni: „Credeti aceasta?” „Da”, au spus ei toți. Dar fiind prima seară și mesajul fiind greu de înțeles pentru ei....

Și am spus: „Credeti că Domnul Isus poate să-mi spună cine este acest băiețel? Credeti? Credeti că același Înger care i s-a arătat lui Avraam și care a cunoscut-o pe Sara... Același Isus care l-a cunoscut pe Natanael, l-a cunoscut și pe Petru, căruia i-a spus pe nume, care i-a spus acele lucruri și femeii de la fântână, credeti că este același Isus și este aici?” Ei toți au ridicat mâna și Duhul Sfânt a început să descopere aceasta. Băiețelul a sărit din brațele mele și a venit jos de pe platformă și fugea printre rânduri în sus și în jos

Și fata de la pian

s-a făcut albă la față, apoi s-a ridicat în mijlocul adunării și a început să cânte în limbi necunoscute și pianul a cântat fără greșală: „Marele Medic este aici”.

Oamenii au început să

se adune pe lângă altar plângând și strigând: „Dumnezeule, ai milă de mine!” O, ce adunare a fost aceea!

Marele Medic este

încă aici. El nu greșește niciodată. Acum, câți de aici credeți cu adevărat din toată inima că sunteți vindecați de puterea lui Dumnezeu? Dacă este cineva aici pe care-l cunosc, în afară de aceștia de aici cu care am vorbit la interviu, fratele Pat Taylor care este un gangster convertit, fratele Williams care stă aici și fratele Gene Goad pe care îl văd acolo...

Odată am stat cu

Coranul într-o mână și cu Biblia în cealaltă în fața a mii de oameni și am spus: „Una trebuie să fie adevărată și una greșită”. Și religia creștină este singura dintre toate religiile și Evanghelia Deplină este singurul grup dintre ei care pot dovedi că Isus Hristos este viu; restul au teologii și vor spune: „Avem și noi atât de multă psihologie”.

Mahomedanii spun: „Și

noi putem striga tare despre profetul nostru cum strigați voi despre Isus al vostru. Dar profetul nostru nu ne-a promis nimic. Isus al vostru a promis că va învia din morți și lucrurile pe care le-a făcut El le veți face și voi, fiindcă El trăiește în voi. Atunci, dacă aveți un Isus înviat, să-L vedem în acțiune.”

Puteti aici să vă

jucați cu niște teologii sau cu niște cuvinte grecești despre care nici voi nu știți, dar ar fi bine să aveți lucrul despre care vorbiți. Acesta este motivul

pentru care e greu să duci acolo misionari. Ei știu despre ce vorbesc și ar fi bine să știți și voi, fiindcă ei vor dovedi.

Dar eu sunt mulțumitor, prieteni, să știu că Isus al vostru și fiecare făgăduință pe care a făcut-o este Adevărul. Dacă aș putea vindeca pe cineva, aș face-o căci dacă nu aș face-o aș fi un fățarnic. Dar Dumnezeu a dat un dar bisericii.

În timpul lui Luther am trăit prin neprihănire. În timpul lui Wesley am trăit prin sfințire. Biserica a ajuns în minoritate. În zilele Cincizecimii am trăit prin botezul cu Duhul Sfânt și cu restituirea darurilor. **Acum noi suntem cu adevărat în minoritate, la venirea Fiului lui Dumnezeu.**

Aici ei au crezut prin credință, aici au strigat – sub neprihănire; aici au vorbit în limbi ca un dar. **Dar acum negativul și pozitivul, vârful vine peste piramidă și este sfârșitul timpului, când Hristos și Biserica Sa se aseamănă tot mai mult, încât vor chema morții dintre metodiști, luterani și toți acei din urmă și acolo va fi o înviere. Cei ce au adormit în prima strajă, a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea și a șaptea vor învia într-o zi să-L întâlnească pe Isus în văzduh.**

Ceasul a sosit, prieteni, venirea Domnului este aproape! Ne uităm la Ierusalim și vedem că evreii au fost orbiți de dragul nostru. Smochinul înmugurește și El a spus: „Ceilalți copaci...” Billy Graham a cauzat o trezire printre oameni, Oral Roberts a cauzat o trezire printre pentecostali. **Și acum Isus, Fiul lui Dumnezeu, a venit la această rămășiță să tragă oamenii pentru piatra din capul unghiului,**

să aducă din nou pe Fiul lui Dumnezeu, să fie lucrul complet pentru venirea

Domnului Isus. El a spus: „*Cum a fost*

în zilele Sodomei, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.”

Am să mă întorc cu

spatele spre voi. Să nu uitați: nu era omul! Acel om care stătea acolo era și el din calciu, potasiu, 16 elemente asupra cărora Dumnezeu a suflat, le-a unit împreună și a pășit în ele, și era viu.

Isus Hristos a fost

la fel. El era Fiul lui Dumnezeu, El era Dumnezeu manifestat în trup, dar trupul Lui era om – Duhul Lui era Dumnezeu. **Și El a promis că în timpul din urmă El va veni în Biserica Lui.** „*Doar puțin și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; căci voi fi cu voi, chiar în voi.*” „*Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi.*” Acesta este Marele Medic care este aici.

El spunea: „Semnul

Sodomei și Gomorei”. Care este? Uitați-vă în ziare. Homosexualii, perversiunile sunt în creștere de 40% în ultimii 10 ani. Cutremure în diferite locuri, tot felul de semne.

Acum și Dumnezeu Își

arată semnele Lui despre care am predicat. Acum, dacă această Biblie este adevărată, eu sunt gata să mor pentru acest scop. Și Biblia este adevărată. Isus Hristos este viu. Noi suntem Biserica Lui umplută cu Duhul Său, atunci Viața Lui va produce în noi aceeași Viață care era în Fiul lui Dumnezeu, dacă Duhul Sfânt al lui Dumnezeu trăiește în noi.

Voi, care sunteți

bolnavi, atingeți poala hainei Lui și veți vedea că Îl veți face să vorbească prin mine, ca slujitor al Lui, și vă va face cum i-a făcut femeii care s-a

atins de haina Lui. Fie ca Domnul să se îndure. Aceasta vă va face să credeți mai mult și să acceptați vindecarea voastră? Câți din voi pot să accepte vindecarea dacă Dumnezeu vă va vorbi așa? Ridicați mâna. Domnul să se îndure.

Continuați să cântați
„Marele Medic”, căci așa mă simt călăuzit.

Acum mă voi întoarce
cu fața către prietenii mei de aici și Dumnezeu mi-e martor că nu sunt eu. Eu nu am nici un amestec, dar Dumnezeu trebuie să se folosească de cineva. Nicio mână nu este vrednică, dar Dumnezeu le face vrednice. El le alege înainte de întemeierea lumii pentru ca scopul Lui să fie atins, și trebuie atins.

Biserica va fi acolo
fără pată și fără zbârcitură. Harul lui Dumnezeu va face aceasta, așa cum a vorbit cu Avraam când Sara s-a îndoia de El. El trebuia s-o omoare chiar atunci din cauza îndoielii ei, fiindcă cel mai rău păcat este necredința. Și ea s-a îndoit și a râs în sinea ei când Îngerul i-a spus gândurile inimii ei. Este adevărat? Dar de ce nu a luat-o pe Sara? Fiindcă era parte din Avraam; trebuia să-l ia și pe Avraam.

Și noi suntem parte
din Isus când eram în trupul lui Hristos. Îndoielile noastre sunt iertate dacă le facem din necunoștință ca și ea, căci ea era speriată.

Credeți că se va
arăta ceva pe platformă? O, aș vrea să pot explica asta! Trebuie să mă întorc. Văd o femeie care are o iritație pe piele. Tu l-ai atins. Aceasta te va părăsi fiindcă este Lumină în jurul tău. „Dacă poți crede, toate sunt cu putință.”
Acum credeți.

Deci vedeți că nu este psihologie sau citirea gândurilor. Acum mă voi întoarce cu spatele către voi. Eu voi ruga harul lui Dumnezeu să facă ceva, ca oamenii să știe.

Văd o fată tânără care nu este de aici. Este dintr-un loc ploios cu mulți copaci. Ea este din Oregon. Are epilepsie. Crezi că Isus Hristos te va face bine? Accepți asta? Ridică-te în picioare, soră. Du-te acasă și eu mustru acest diavol.

Credeți din toată inima? În ordine.

În centru, aici cineva are credință. Nu vă îndoțiți!

Frate Schultz, s-au împărțit numere de rugăciune? Nu sunt. Deci nu trebuie să aducem pe nimeni aici sus ca ei să poată vedea.

Este o femeie slabă, are cancer. Se numește doamna Peterson. În ordine, doamnă. Crede în Dumnezeu. Fie ca Dumnezeu cerului să omoare acel diavol, să nu mai fie văzut nici la altcineva. Crezi în Fiul lui Dumnezeu? Din toată inima? Tot ce ai de făcut este să ai credință în El.

Sunteți gata să credeți și cei de acolo? Sper să creadă și cineva de acolo. Vedeți, puterea lui Dumnezeu umbrește toate lucrurile mintale și intră pe tărâmul spiritual.

În spatele meu este o

femeie care nu știe ce problema are. O, biata femeie are cinci operații! Doctorii nu știu ce are. A fost trimisă aici în Arizona pentru odihnă. Ea este din Louisiana și se numește doamna Pearson. Ceea ce am spus este adevărat, nu-i așa? Mișcă mâna. Doctorii nu știu care e problema ta. Sunt nervii. Liniștește-te și crede și vei merge acasă bine. Să ai credință în Dumnezeu.

Credeți că Fiul lui

Dumnezeu a înviat? Acum credeți în Domnul? El este aici. Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Același Dumnezeu care i-a putut arăta lui Ilie unde era văduva, același Dumnezeu poate să-mi arate unde stați și vă rugați fiindcă este Duhul lui Isus Hristos, același ieri, azi și în veci. Credeți?

Atunci toți puneți-vă mâinile unii peste alții în timp ce mă voi ruga pentru voi și să credeți fiecare dintre voi. Sunteți credincioși, nu-i așa? Dacă da, ziceți „Amin”. (Adunarea zice „Amin”).

În prezența lui

Dumnezeu, în dovada incontestabilă a învierii lui Isus Hristos, puneți mâinile unul peste altul.

Tată ceresc, Îți dau

această audiență. Fie ca acești oameni care s-au căit pentru păcatele lor să găsească o biserică bună. Fie ca cei care sunt bolnavi să fie vindecați. Fie ca puterea lui Isus Hristos să vină peste această audiență și să înlăture orice boală, orice neputință, orice îndoială și să fie vindecați, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, o cer.

-Amin-